

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCZA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Isten hozott!

Hétfőn ritka vendégeink lesznek. Az írók és művészek meg akarják ismerni azt a magyar várost, melynek lakossága hosszú évszázadokon át nemzedékről nemzedékre megőrizte a magyar nép leghűbbs jellemvonásait, nemes hazafiúi lelkesedéssel ápolgatta magában váltig a nemzeti eszméket és menten minden idegen befolyástól, legsajátabb inspirációja szerint követi a hazai művelődés haladó nyomait. Ritka város az alföldön, mely oly díszes nagyszámú intelligenciát mutathat fel, mint Kecskemét és büszkén utalhatunk arra, hogy a helybeli társadalom szellemi fejlődésének legtöbb anyagát a magyar irodalomból meríti.

Nagy és erős belső kulturképesség kellett ahhoz, mely a mi társadalmunk különféle rétegeit pár évtized alatt regenerálta, hogy avult, megszokott nézeteket újabb modern eszmékkel váltunk fel és meghonosítsuk a szellemet, mely áthatja korunk haladási mozgalmait. De népünk kiváló hajlamai mellett első sorban irodalmunkra volt szükség, mely folytonosan fejlődve, messze világító szövevényeket elől hordva, irányt jelölt, új célokat tűzött eléjük, eszméivel termékenyített, gondolataival gazdagított és megszerzette az eszközöket, melyek szellemi haladásunkat és anyagi prosperálásunkra a nagyvilági látókört előidéztek.

Az irodalom és művészetek hatásánál határozottabbat nem ismertünk a társadalomra nézve. Ezek vezérlik gondolkodásunkat, fejlesztik izlésünket, képezik kedélyünket és gyakorlati törekvéseinkre is sokkal nagyobb befolyással bírnak, semmint azt közönségesen hinni szoktuk.

A magyar írók és művészek fenntartói, zászlóvivői, korifeusai a magyar nemzeti szellemnek és azért mi, kik tőlük legtöbbet nyertünk, az elismerés, a tisztelet és a magasztos nemes hivatás iránt való kegyelet érzésével fogadjuk őket városunkban.

A helybeli társadalom főleg gyakorlati irányban mozog; népünk józansága, munkaszeretete, takarékos életmódja a praktikus élet igényeinek kielégítésére irányul legelőbb. Alkotmányunk visszaállítása óta tapasztalható határozott gyors haladásunk dacára, a szellemi téren az őszinte, komoly igyekvés kezdetlegességein túl nem messze jutottunk. A művészeteknek, tudományoknak nem emelhetünk díszes csarnokokat. De vannak kitünők iskoláink és a mi fő, az oktatásnak kitünők lelkes bajnokai. A népművelés óriási léptekkel halad előre. Hivatalokban, közpályákon működő jeles szakemberek valódi hivatottsággal művelik a tudomány különféle ágait. Irodalmi körünk nincs, alakulóban van azonban egy muzeum-egylet, mely az irodalom ápolása mellett hivatva lesz a tudományok felkarolása által társadalmunkra, mely eddig a különálló és különmüködő tehetségeket és erőket nem egyesíthette jótékony befolyást gyakorolni.

A Katona-émlékek felelevenítése, halhatatlan költőnk iránti tartozásunk leroyása által az irodalom iránt álta-

lában nagyobb érdeklődés mutatkozik. A szellemi szükségletek mind nagyobb tért foglalnak nálunk a nép között és ezen új ébredésnek tartós nyomatókat adni magoknak hírneves íróinknak áll első sorban hatalmában.

Kecskemét iránt mind ez ideig a hazai irodalmi élet középpontján a fővárosban kevés figyelmet tapasztaltunk. A fővárosi lapok terjesztése is csak rövid idő óta vált nálunk divattá. Nagyobb szabású irodalmi művek ajánlgatása azonban még mindig csekély mértékben nyilatkozik. Fontos irodalmi, reánk nézve pedig társadalmi jelentőségű kérdés ez, melynek megoldásához az írók és művészek látogatása egy lépéssel közelebb visz.

A vidék a fővárosi íróktól és művésztől várja az ösztönözést. Az írók és a közönség közelebbi viszonya kétségtelen hatással bírna szellemi fejlődésünk irányára.

E czélból melegen üdvözljük városunkban nemzetünk eszmehordozóit. Látogatásuk a rövid ismerkedés emléke mellett, mit magok után hagynak, lelkesítő buzditásul fog szolgálni a jövőre is!

Isten hozta őket!

Politikai szemle.

Egyiptomban ez idő szerint a helyzet változatlan, a nagy hatalmak várakozó állást foglaltak el, mialatt Arabi pasa folyvást készülődik és erősíti magát, s hír szerint mintegy tizezer főnyi hadsereggel rendelkezik. A porta még most is szeretné húzni halasztani a dolgot, s a conferentia felhívására maig sem válaszolt egyebet, minthogy — tartsanak új konferenciát. Ezzel szemben most már az Angol-francia együttes beavatkozás elkerülhetlenné vált, sőt a két nagyhatalmasság arra egyenes megbízást fog nyerni, melyek között ez irányban már megállapodás is jött létre. Bármint készülődik és fenyegetőzik tehát Arabi, az kétségtelen, hogy az angol-francia haderőnek nem sokáig lesz képes ellentállani, s bár sok vérontásba fog kerülni, de a rend helyre lesz állítva Egyiptomban. A nagyhatalmak mindenekelőtt a Szezi csatornát kívánják biztonságba helyezni, s a rendelkezés tekintetéből három, esetleg hat hónapi megszállást helyeznek kilátásba. Arabi a Szezi-csatorna kormányzójává Mahmud Sami pasát, az angolok legnagyobb ellenségét nevezte ki. Kehirbe pedig beduinokat rendelt azon parancsral, hogy az édes vízi esatornát szükség esetén rombolják le, egyúttal pedig Alexandria felé is csapatokat küldött. Kairóból az európaiak már mind eltávoztak konsulaikkal együtt, hogy esetleg az Alexandriához hasonló lemészároltatást kikerüljék. — Curiosum kedvéért megemlítjük, hogy egy madridi levél Arabinak spanyol törzsből való származását vitatja. Spanyolország Dénia városában ugyanis él egy hetvenhét éves Franczsko Arabi nevű családapa, kinek egyik fia még kora ifjúságában eltűnt, s most az öreg égre földre bizonyítja, hogy Arabi pasa az ő eltűnt gyermeke.

Fővárosi levél.

XX.

Vandrák Károly. — Ki törődött vele? — Hajdanában. — Latin-barátság. — Magyaros per. — Rövid bucsú. — Ki az író? — Csizmadia-e a szabó, vagy szabó-e a csizmadia? — Vén esatoló. — Nincsen író: elmentek az írók. — Kecskeméten leginkább azzá válik. — Jám-bor óhajítás. — Budai színház. — Boldogtalan boldogították.

Nem volt híre az öreg Vandrák Károlynak, s még azok se kapargatták ki nevét a feledékenység mohlepte takarója alól, a kiknek legjobban kellett volna világosságot vetni az ő megvakult szeméi elé.

De hát ki törődik sokat egy vak festővel, a kinek remegő ujjai nem bírják már az

esetet, és a kinek megtört lelke hiába küzd az eszmények szédítő magaslatáig?

Senki! vagy csak egy jólelkű ember-társ, a kinek könyörületos szíve megesis a nyomoron!

Az öreg Vandráknak se volt senkie, csak az a jó Ligeti Antal, a ki véletlenül rábukkant nyomorára s kiemelte a küzdelem és a sanyarúság szívében ölelő karjai közül; visszament az öreg vak ember multjába; összeszedte néhány képét és összefoldozgatta az árával rongyait.

Hajdanában persze másképp volt ez! Ő hozzá jártak a kezdő fiatalok istápolásért; hanem bizony nagyon régen lejárt már az az idő.

Az öreg Vandrák művészi szereplése visszanyúl abba az időbe, mikor a magyar művészeket se a tehetség, se a szorgalom nem biztosították eléggé az éhenhalás borzasztósága ellen. De őt nem hagyta nyugodni a génius, s behajította a küzdelem nyomorába, mely alatt meg is tört.

Marko és Brodszky voltak még az ő tanulótsárai a bécsi műakadémián, és kivált az első olyan barátja volt az öregnek, hogy miatta nem vitte tovább vándorbotja Kis-Martonnál. Itt élt sokáig; itt értette meg szíve vágyát Markóval — latinul, mert ez nem tudott magyarul: neki meg a német volt halála. Csak mikor ez az egyetlen jó barátja is elhagyta, jött beljebb az országba, és magával hurezolva mindenféle tudományát s művészetét, koplalás közepett annyi pénzt szerzett magának, hogy Kalocsán házat és műtermet szerzett magának.

Itten kezdődik szerencsétlensége! Ez a rossz viskó kisajátítás alá került, a miben a magyar, nemes, művész-ember hallatlan jogsérelmet látott, mit megtorlatlanul hagytnia nem lehetett.

Beperelte a kalocsai érseket!

Szegény öreg csak akkor hitte, hogy a másik félnek sincs igazságtalansága, mikor már minden vagyonkáját megette a prókátor; no mert akkor még bélyeg nem kellett!

Megviselt, elzüllött állapotban jött Budapestre, de mint szerény és mindenek fölött önértetes ember, nem számhatta rá magát, hogy kéregessen: inkább nyomorgott, éhezett családijával együtt, és kisérgette lassan-lassan annak tagjait a temetőbe.

A mult héten ő is kikerült övéi mellé! Nem irhatom le temetését: olyan egyszerű és olyan megható volt, mint a vak művész utolsó gondolatja lehetett, és olyan nyugalmas, mint kíséretének rövid bucsúja.

„Nyugodjék békével!”

Én vagyok-e én? ő-e ő?

Epen ilyen volt a mult hét napirendjének óriási vitája a fölött, hogy vajjon az írók utaznak-e valóban? vagy pedig írók-e az elutazók? vagy... még több ilyenféle körmönfont szövegezésben.

Végre azonban mégis eldöntötték az óriási kérdést azzal, hogy nem szóltak rá egy nyikantást se, hanem szedték magukat és elutaztak — író számba!

Hanem nem véve tréfába a dolgot — szent Kleofás úgy se! — nincs eredetibb ezé az írói czéhnél sehol a világon!

Hát fordult-e az elő valaha a törtélemben, hogy a szabók, például, azt állították volna, hogy ők esizmadiaik?

Nem, ilyesmi még nem történt sohasem! De ha történt volna, akkor bizonyosan az is megtörténik vala, hogy a esizmadiaik kereken megtagadták volna, hogy a „kecskek” is esizmadiaik!

Mert a esizma sokat tűr, de bizony a esizmadiaik nem tűrnek semmit.

És végre is a esizmadiaiknak igazuk van!

De hát kinek lesz majd mindenkor kedve nagyon hajszálynira distingválni, különösen ebben az esetben, mikor az elutazók maguk határozottan azt állították, hogy ők írók. Mivel pedig mégis csak maga tudja azt az ember legjobban, hogy író-e — bár mennyire ágal ellene Gyulai Csöpp, hogy erre csak neki van jussa kvalifikálni — vegyük úgy, hogy isten neki, az írók utaztak el hétfőn este a kilencz órai hajóval.

Nagy sokadalom volt már mindjárt nyolcz óra után a görög templom előtt, hol az „Erzsébet” hajó kevélyen horgonyozott. Száz-

nál több nagy embert látni egy szuszra, nem tréfa dolog. Négy király megszemlélhető néha, ha fejedelmi találkozóknak esnek. Három pedig az írói körben is akadá a „Kunststücken”, de száznál több „halhatatlan” együtt, az nincs s nem volt még sehol soha.

Már a hajó czime mutatta, hogy nagy diplomata, az öreg Pulszky a vezér.

Mint a fiatal csikók a vén esatoló után, úgy ment az a nagy csapat az ő orra után...

De fogjunk immár hozzá a festői jelenet leírásához... bocsássá meg azonban a türelmes olvasó, ha nem lesz valami hü és kifejező, de hisz nincs, a ki jól leírja: mert az írók elutaztak.

Igen, igen, mind elutaztak; mind együtt volt a hajó népe, mint egy báli közönség — átöltözködve.

— Hol a napernyőm?
— Merre vannak a pakkjaim?
— Malvinka, elhoztad a plaidot?
— Ki ad nekem egy bicskát? Egy bicskára volna nagy szükségem!
— Magokra bizom egy perczre a leányom! Jól vigyázzanak reá! Van-e már hálólhelyük?
— Stb. stb. . .

Ilyen forma felkiáltások tették azonnal fesztelelné az egész társaságot, mely villámlások és menydörgések, szóval kedvezőtlen szelek közt indult el, de mégis a legvalószínűbb kilátásokkal hét napig tartó szakadatlan mulatozásra.

... Most ugyan már azt is mondhatom, hogy a valószínűség túlságos valóssággá vált és mint legeredetibb tudósítónktól értesüléssemre jutott, önkénel Kecskeméten még inkább azzá válik.

Hej, de is jó lett volna felcsapni írónak és megrészegedni a legszebb (akarom mondani leghíresebb szépségű) alföldi leányok mosolygó szemsugarától.

Nem beszéltek még a budai szinkörrel soha annyit, mint az idén. Nem is csoda: ott volt Erdélyi Marietta, és ott látott világot sok — sok szárnypróbálgató író pályavesztett munkája. Prém Józsi is oda loecsesantotta „a boldogítót”. De nem úgy hebehurgyán ám; hanem kívárta a tizenhetedikét, mikor már nem voltak itt az írók, a kik boldogították megboldogulttá tehettek volna; így azután nem panaszkodhatik, boldogult is vélek.

Locsifecsi Káin.

Az írók és művészek Kecskeméten.

Alig virrad ránk még egyszer, hogy az írók és művészek társasága aldunai útjából visszatérőleg városunk falai közé érkezik.

Fogadja a nemes társaság és a vele érkező díszes vendégesoport őszinte örömmük igaz kifejezését e helyen is, és legyen meggyőződve róla, hogy városunk, összes intelligenciánk és velünk együtt mindenki pártatlan örömmel üdvözlí őket körében, hol a nemes lelkesedés mindenkor termő talajra akadt.

Kecskemét városa hálájával és tiszteletével adózott mindenkor a magyar nemzet szellemi munkásainak; lelkesedésben és magyar vendégszeretben pedig ott állott mindig az ország legelső városai között.

Most sem fog visszamaradni!

Hasonló lelkesedéssel fogadja majd vendégeit, mint az ország egyéb és idegen ajkú lakosai fogadták; nemes vendégeihez méltóan üdvözlí őket majd körében és magyaros vendégszeretével feledhetetlen emléket és azon magyar szívekbe, kik örömeik közepette megszállnak körünkben, hogy koszorúval és emlékeztetésükkel röjják le kegyeletüket az irodalom halottja, korán elhunyt bajtársuk, a mi gyermekünk, Katona József iránt.

Virágos koszorújokért adjunk nekik hön dobogó szívvel! Könyvitsük gyászukat vendégszerető vigasztalással! —

Lapuuk mult számában közölték már a programot, a mint azt a fogadó bizottság az írók és művészek társaságának titkárával általánosságban, saját körében pedig részletesen megállapította. Alább veszik olvasóink a városunkba érkező vendégek névsorát és a

felállítandó Katona- emléktábla költségeinek részben való fedezésére általuk rendezendő hangverseny érdekes műsorozatát.

Vendégeink lesznek: Antos Béla. Barna Ferdinán, m. t. akadémiai tag. Barta László, a „Közösi Közlöny“ szerkesztője. Dr. Barna Ignác, m. t. akadémiai tag. Dr. Batizfalvy Sámuel, egyetemi tanár, m. t. akadémiai tag. Batizfalvy Erzsike. Batizfalvy Ilonka. Barna Zsigmondné. Bolgár Emil, író, törvényszéki bír. Brankovics György, a „Budapest“ napilap szerkesztője. Bartók Lajos, a Petőfi-társaság tagja, a „Bolonc Istók“ szerkesztője. Dr. Bertényi Iván, tvszéki jegyző. Catinelli Hektor, min. tanácsos. Concha Károly, író, az Athenaeum társ. tisztviselője. Concha Károlyné. Dolinay Gyula, szerkesztő s az írók és művészek társaságának titkára. Dr. Dubay Miklós, író s orvos. Ifj. Demjén László. Dr. Erődi Béla, író, a Petőfi-társaság tagja, a fiúei állomány. igazgatója. Ekkert Antal, tanár. Erkel Lajos, a zene-akadémia titkára. Engesser Mátyás, zeneszerző. Engesser Mátyásné. Egger Gyula. Felek Miklós, a nemzeti színház tagja, az írók és művészek társaságának alelnöke. Felek Miklósné Munkácsy Flóra, a nemzeti színház tagja. Felek Andor, a m. földhitelintézet tisztviselője. Felek Pál, jogász. Felek László. Földényi Béla, a nemz. színház tagja. Frey József. Futaki Gyula, szerkesztő. Fekete József, tanár. Faludi Antal, a nemzeti színház tagja. Fellner Sándor, műépítész. Fenyevesy Adolf, a „P. Napló“ közgazd. rovat-vezetője. Gyertyánffy István, tanárképződei igazgató. „Néptanítók Lapja“ szerkesztője. Gyenes László, a nemzeti színház tagja. Hegedűs Béla, tanár. Hubenay József, a magyar kereskedelmi csarnok elnöke. Hindy Kálmán, pestmegyei árvaszéki ülnök. Hubacs Alajos, tanár. Hammel Róza. Habóthy Sándor, tanár, író. Kúrti Antal, földbírtokos. Kodolányi Antal, gazdasági író. Kodolányi Antalné. Kiss József, író, a Petőfi-társaság tagja. Kürz Antal, tanár. Karsay Albert, földbírtokos. Király Pál, író, tanár, a „Bulletin de la Société de Géographie Hongroise“ szerkesztője. Dr. Krajcsik Ferenc, ügyvéd, volt országgyűlési képviselő. Ifj. Krajcsik Ferenc. K. Nagy Sándor, ügyv., a „Bihar“ képviselője. K. Nagy Sándorné. Krisztinkovich Béla, zongora-művész. Dr. Kelen József, kertületi főorvos. Kabdebó Gyula, író. Kontra Kálmán, pilisi felsőjárású szolgabíró. Losonczy László, tanár, író. Luxemburg I., a bécsi Concordia írói egyesület küldötte. Maleczky Vilmos, a nemzeti színház tagja. Maleczky Vilmosné, a nemzeti színház tagja. Mikszáth Kálmán, író, a Kisfaludy-társ. és Petőfi-társ. tagja, a „Pesti Hirlap“ képviselője. Mészöly Gáspár, tanár. Mamroth F., a „Deutsche Zeitung“ szerkesztője Bécsből. Markusovszky Béla. Nemess Ferenc, a népszínház titkára. Nikl Mihály. Németh József. Odry Lehel, a nemzeti színház tagja s az írók és művészek társaságának igazgatója. Pulszky Ferenc, a nemzeti múzeum igazgatója, a magyar t. akadémia tagja. P. Szatmáry Károly, író, a Kisfaludy-társ. és Petőfi-

társ. tagja és az „Országgy. Napló“ szerkesztője. P. Szatmáry Károlyné. P. Szatmáry Aranka. Peltelt H., a bécsi Concordia egyesület küldötte. Porzolt Kálmán, író. Pesti Frigyes, a magy. tud. akadémia tagja s oszt. titkára. Pesti Frigyesné. Pesti Gizella. Pözl J., a „N. W. Tagblatt“ főkunk. Bécsből. Pongrácz István, m. kir. honvéd-tábornok. Pauli Richárd, a nemzeti színház tagja. Pauli Mariska. Pettykó Imre, hegedű-művész. Dr. Rajner Géza, ügyvéd. Reinitz Jakab, a bécsi Concordia írói egyesület küldötte. Révai Mór, a „Regényvilág“ szerkesztője. Reviczky Gyula, író, a Petőfi-társaság tagja. Siposs Antal, zeneszerző s zeneakadémiai igazgató, az írók és művészek társaságának alelnöke. Sturm Albert, író, a Kisfaludy-társ. tagja s a „Pester Lloyd“ képviselője. Saxlehner Emma, a nemzeti színház tagja. Szinnyei József, író, a Történelmi társaság választm. tagja. Siklóssy Gyula. Székely József, író, Pestm. főlevéltárnoka. Székely Józsefné. Székely Malvin. Schwahulay István, ügyvéd. Schwahulay Istvánné. Dr. Sonnenfeld Zsigmond, író, a „Nemes Pester Journal“ képviselője. Szántó Ilona. Schwimmer Vilma. Solymosi Elek, a népszínház tagja. Dr. Szádeczky Lajos, történetír. Szabados Károly, a nemzeti színház tagja. Dr. Szabó Alajos, tanár. Szabó Aranka. Szilágyi József, tanár. Stern Lujza. Török Imre, esanádmegeyi t. főügyész. Tölgyessy Ferenc. Tölgyessy Ferencné. Dr. Torday Ferenc, a nemzeti színház orvosa. Dr. Torday Ferencné. Tomka Jenő, a magy. földhitelintézet tisztviselője. Urváry Lajos, a „Pesti Napló“ szerkesztője, orsz. képviselő s az írók és művészek társaságának elnöke. Ujházy Ferenc, festő-művész s f. tanár. Ujházy Irma. Ujházy Ilka. Weisz Bernát Ferenc, f. képviselő. Velits Károly. Visi Imre, író, a „Hon“ képviselője. Wilhelm F., a „Fremdenblatt“ főkunkatára Bécsből, a Concordia küldötte. Wilhelm F.-né úrnő.

A hangverseny (matinée) műsorozata: 1. Csak egyszer ké... Strauss után Tausig. Zongorán négy kéz előadják: Szabados Károly és Krisztinkovich Béla urak. 2. Szavalt. Előadja: Földényi Béla úr, a nemzeti színház tagja. 3. Magyar népdalok Németh J.-től. Énekli: Maleczky Vilmosné úrnő, a nemzeti színház tagja. 4. Magyar ábránd. Pettykó és Orbántól. Hegedűn előadja: Pettykó Imre úr. 5. a) Rigoletto, b) Magyar rhapsodia Liszt Ferenc-től. Zongorán előadja: Krisztinkovich Béla úr. 6. Nagy ária „Mignon“ című operából. Énekli: Pauli Richárd úr, a nemzeti színház tagja. 7. Argonauták. Ez alkalomra írta: Don Pedró. Énekli: Solymossy Elek úr, a népszínház tagja. 8. Quartette „Rigoletto“ című operából. Éneklik: Maleczky Vilmos és Pauli Richárd urak, Maleczky Vilmosné és Saxlehner Emma úrnők, a nemzeti színház tagjai. — A hangverseny kezdete d. e. fél 12 órakor. — Helyárak: Elsőrendű páholy 5 frt. Másodrendű páholy 4 frt. Körzések 1 frt 50 kr. Zártszék 1 frt. Emelvény-zártszék 80 kr. Emelvény-állóhely 50 kr. — Jegyek előre válthatók: Molnár János és Katona Zsigmond gyógyszerész uraknál, va-

lamint a hangverseny napján a színházi pénztárnál.

A írók és művészek társaságát fogadó-bizottság a polgármester elnöke alatt a múlt hét folyamában gyűlést tartott és a következő programot állapította meg, a mely falragaszok alakjában is közzé fog tétetni:

1. Az érkező vendégek ünnepélyes fogadtatása a rendező-bizottság által a vasúti pályaudvarban.

Üdvözlő beszédet Horváth Béla tart.

2. A külső-sétátéren levő Katona-szobor megkoszorúzása az írók és művészek társasága által.

Beszédet Feleki Miklós tart.

A Katona-szoborhoz való vonulás a pályaudvarra néző rézsút-úton történik.

3. Kocsikon körút a városban. A műkert és a szegényház megtekintése.

A szobor megkoszorúzása után a vendégek a kioszakra nyíló sétá-úton vonulnak ki a sétányról és helyezkednek el az itt sorban álló kocsikon.

A körút a következő útezakon történik: Nagy-körösi-útezak s a piaczon át a kath. nagytemplom, városháza, szentlőrinc-szobor s az óbesterház előtt a csongrádi-útezak s az Ürgésen keresztül ki a műkertbe, a hol friss sör és cigányzenekar áll rendelkezésre.

A műkertben Keresztes János üdvözlő a vendégeket.

A műkertetől kocsikon bevonulás a színházhoz.

4. A színházban hangverseny (matiné) a Katona- emlékünnepe költségeinek fedezésére. Rendezi az írók és művészek társasága. Kezdeté d. e. 1/2 12 órakor.

5. Társasbéd a Beretvás-szállóban. Kezdeté d. u. 2 órakor.

Egy teríték ára 2 frt. Előjegyezni lehet vasárnap délig Molnár János és Katona Zsigmond gyógyszerész uraknál; azontúl a vendéglősnél.

A társasbéd alatt a vendégekre pohárköszöntőt mond Lestár Péter polgármester; a matineén szereplő művészek és művésznőkre Szeless József; a bucsú-beszédet Laukó Károly tartja.

A társasbéd alatt cigányzenekar fog játszani.

6. Délután 5 órakor ünnepélyes kivonulás a vasúti pályaudvarhoz. Bucsúzás a vendégektől.

A rendezőbizottság kalauzálása mellett különös megtekintésre ajánlatik a vendégeknek:

1) A rom. kath. anyateplom, a Ferenc-rendiek ódon temploma, az izraelita templom s esetleg a többi templomok. 2) Az iskola-épületek: kegyesrendi gimnázium, új községi iskola, reáliskola stb. 3) A kollégiumi könyvtár és képtár s a tanhelyiségek. 4) A városi levéltár. 5) A törvényszéki fogházhelyiségek. 6) A részvénytársulati uszoda. 7) A Szent-háromság-temetőben levő Katona-sir. 8) A hízaló-telep.

Gyülekezési hely a rendezőbizottság tagjai és a kocsik számára hétfőn reggel 8 óra-

kor a városháza. Itt fognak a rendezői jelvények kiosztatni, a kocsik megszámoztatni s az egyes bizottsági tagoknak a szükséges utasítások kiadtni.

A hölgyvendégek számára toilette-szobácul a Beretvás-szálló 1. és 2. számú két tágas egymásba nyíló szobája rendeztetik be.

Rossz idő esetén a körút elmarad s a vendégek kocsikon egyenesen a színház-épületben levő „Nádor“ kávéház helyiségeibe szállíttatnak, a hol mulattatásukról a hangversenyig a bizottság gondoskodand.

Katona József szerelme.

Most, a midőn az írók és művészek társasága kéj-kirándulásából haza indulva, városunkat is meglátogatja, hogy itteni közreműködése által városunk halhatatlanjának, Katona Józsefnek állítandó emlék létesülését a valóság határozatához vigye, és városunkba érve, elsőben is a kegyelet útjára indul: a nagy költő szobrához, hogy ott letegye az elismerés koszorúját: nem lesz tán érdektelen egy-két nem épen ismeretes adatot a költő életéből megismertetni, azon költő életéből, kinek sorsán még tragikusabb a hasonorsú több dráma-íróénál: akár Czakovánál, vagy Hugo Károlynál, akár Telekiénél, vagy Tóth Edéénél, kik mindnyájan ifjan, czéljukat el nem érve, oly szomorú halállal multak ki, hogy önkénytelenül is felkiáltunk: „Átok ül a magyar drámairodalmon.“

Ifjan, az élet virágában elhalni — magábanvéve is minő fájdalom! De a Geniustól ihletve, s Múzsától homlokon csókolva mégis munkálatlanul, a lét fenntartásáért küzdve eltölteni az ifjú éveket, csupán egy, de örökbeesű művet írva meg és el nem ismerteni; várva a jobb időt, telve nagy eszmékkel, ép a remény sugarának felcsillámlásakor kidőlni, a nélkül, hogy a czél eléretett, a lélek kiforrott, a legcsekélyebb elismerés osztályrészüll jutott volna — oh ez iszonyú! Katonánknak e sors jutott. Megalkotta halhatatlan művét és nem hogy dícsőséget aratott volna, de még elismerést sem nyert. Őt, a kit ma mint hazai irodalmunk elsőrendű csillagát ünnepelünk, a kinek mihielyest az alkotmányosság ege feltűnt hazánk egén: szobrot emelt szülővárosa és márvány-nyal jelölle meg sirhelyét; őt, a ki iránt a cultus napról-napra nagyobb és nagyobb mérvet ölt; őt, a nagy költőt azon korban, melyben élt, annyira mellőzték, hogy észre sem vették.

A nagy emberek iránti cultust művelni mindig szép és üdvös dolog. Az emberi nemnek szüksége van nagyszerű példákra, mondja Eötvös és az emberi nemet e nagyszerű példákra — a nagy férfiakra — a társadalomra kiható működésén kívül érdeklí maganéltüknek, magánviszonyaiknak történetét is, főképp, ha a történetnek tárgya a sziv legszentebb érzelme — a szerelem.

Katona szerelméről jött tudomásomra a szereplők egy n. e. közeli nőrokonától egy adat, mely tudtommal eddig a nyilvánosság elé nem került.

Hajába egy piros rózsá volt tűzve, épen lábaimhoz esett, midőn le akart hajolni.

Sietve emelém föl: „Ez az én emlékem lesz!“ mondám s tárczámba rejtettem. Kivevé kezemből s ekkor írta mintegy válaszul bele: — Sohasem foglak elfeledni!

Prüszkölt, zakatolt a gőzparipa, villámgyorsasággal szelte át a végtelen pusztát, mintha gondolatom röptével akart volna versenyre szállni. Ezek azonban mégis túlhaladták, el-elröpültek messze, elkalandoztak a távolban, meg visszazálltak hozzám, mint a szárnyas galamb, bármily távolra röpüljön is, csak fölkeresi az ismert tanyát, mely neki táplálékot nyújt.

Csak előre!
Fölszáradt a könyű, melyet az édes anya szeme zokogott reám, el volt feledve az áldás, melyet az édes apa keze, ez áldott jobbé reszketett fejemre, el a himes mező, virágos berek. Sebb hazába, jobb világba — csak előre!

Mögöttem egy holdog mult, előttem a rózsás jelen, s szivemben egy még boldogabb jövő záloga. Ki életét egy virágos kert ölében élte át, melyben szerette minden szírom, ölelte minden bokor, habozva áll-e meg, ha egy új, még szebbnek vélt kert ajtajára lép, melyben még ragyogóbb a virágoszirom, még zöldellőbb a bokor, s melynek fáinak, melyek még nem izlett gyümölcsökkel csalogatják?

Ilyen virágoskert vala az én életem s haboztam volna-e?

Csak előre!
Gondolatim hátra nem tekintve száguldotak előre, s csak olykor-olykor tévedeztek vissza az árnyas lugosba, az ott hagyott széke lyánkára, s akkor is boldogságos érzet futotta át egész valómat, hisz itt volt, keblemen hordám: — Sohasem foglak elfeledni.

Megerkezünk. Előttem volt a nagy világ-város sürgő-forgó népével, siketítő zajával, magos-fényes épületeivel

TÁRCZA

Csorba Zsófi.

Csorba Manczi, mit miveltél!
Utonállók társa lettél.
Csákány Laczit rejtegetted,
Törvény íté most felettéd.

„Nagyság urak, nagy bajom van:
Odahaza egy halottam.
Koporsóban vár a néném
Elsíratom, megígérém.

Csüdesebb lesz pihenése,
Ha egy könnyet sírok érte,
Ha én vetem örök ágát!...
Visszajövök!“ — Elbocsátják.

Megy a lányzó néma gyászba,
Magsajnálja a ki látja.
Börtönének ablakából
Laczi üz csak gúnyt a lánybul:

„Igy jár, a ki — lásd betellett, —
Másoknál, nem honn seperget!“
Fut, fut a lány; száva töre
Átnyílalja „Jaj csak ő ne!“

Odaborul a halottra;
Megöleli, megápolja
„Mit a törvény holtra ró ki,
Megfizeti Csorba Zsófi!“

Kikísérték, sirba tették,
Magsíraták, eltemették!
Vissza is jött Csorba Zsófi.
Büntetését jött leróni.

„Gyere mostan tömlőczödbe.
De ha megkérsz könyörögve,
S szeretődöt látni vágyod:
Megeshetik bucsúzásod.“

És az ajtó hogy kitarul
Csákány Laczi ajakáról
Nyers indulat száva hangzik
„Mért nem hoztad ide Manczit!“

A teremben összenéznek:
Ezre ment el a legénynek?
Egy Manczi van-e? kettő-e?
S te vagy-e a szeretője?

„Nem én vagyok a valódi.
Huga vagyok, Csorba Zsófi.
A kinek szólt az ítélet,
Az immár az istené lett.

De nem bírta elviselni.
Nem tudott így sirba menni.
Jó uraim, megbocsássák:
Én rovom le tartozását.“

Összesügnak, összenéznek.
Még ily ügyben nem ítélték.
A legvénebb végre fölkel
Szavait kíséri könnyvel:

„Csorba Zsófi, menj s jegyezd meg:
Ítéletünk föllebbezted;
A ki olvas sziveinkben,
Meg is áldja tettet: Isten!“

Reviczky Gyula.

Sohasem foglak elfeledni.

— Egy este — bizonyosan barátaiddal ebédeltél, — lázas arcczal, lángoló homlokkal jöttél elem s az izgalomtól meg-megránduló ajakkal kérdezted tőlem: Mid vagyok én neked? Ki volt az én anyám? Nem választam, gyöngéden toltalak el magamtól s neked volt erős szived, bizó lelked, hogy hittél az én fehé hajamnak, annak a könnyűnek, mely akkor száraz szemembe szökött talán, s nem kérdettél tovább.

Van irataim között egy elnyűtt, kopott

tárca, melyet már régóta nem hordok magamnál, de melyet mindannyiszor fölnyitok, valahányszor kezembe akad. Egyik behajtott lapjába száraz piros rózsá van téve, a lapon elfakult, elmosódott irónvonásokkal: Sohasem foglak elfeledni. A száraz, elfakult rózsá még most is beillatozza az egész könyvecské, s én kéjjel szívom magamba az illatot, vagy tán nem is illatozza, hisz mikor virított az, s csak én érzem azt. Órákig elmerengek a vonásokon s magam elé képzelem a bokrot, mely a rózsát termette s a kezet, mely a szavakat írta.

Egyszer-mászor, midőn nem volt egyéb dolgod, tán te is leültél az íróasztal elé, kezdedbe került a tárca, hisz neked szabad volt s el is olvastad a szavakat. S ekkor bizonyosan csak is mosolyogni tudtál. Nem is vehetem rossz néven: egy vén, kiaszott, a sir szélén álló agg, ki még szerelmi emlékeket tartogat... Csókold meg, ha még egyszer kezdedbe kerül: Anyád írása az!

Húsz éves voltam, midőn csüdes szülő-városomat odahagytam, szerető szüleim karjából kiszakítam magam. Szűk volt már a kis város, nagyratörő lelkem nem fért el benne. Ki, ki a nagy világba vágytam, hirt, dicsőséget keresni, mit tudom én, mivel volt akkor az én ábrándos lelkem teli...

Bucsút mondtam csüdes kis szobámnak, mely annyiszor volt ifjúkori ábrándjaim tanúja, bucsút a himes mezőknek, sűrű ligeteknek, melyeket annyiszor bekalandoztam, s bucsút annak a kis árnyas lugosnak, melynek puha gyeppadján oly édes, édes órákat töltöttünk — ketten.

Nem tudott visszatartani ő se.
Ilona, ki megosztotta a gyermekjátékait, osztályosa volt az ifjú gyermekes bánatainak, örömeinek s birtokosa a férfi örök-ifjú szerelmének.

Gyermekek voltunk mind a ketten.
Nefejezték virítottak a közeli ágyban s s én leszakítva néhány szálat: „Ne felejtél! — kérem.

Azon ház mellett, melyben Katona született, élt és melyből eltemetett (a mostani Szappanos-féle házban), lakott a húszas években a gazdag és köztisztélyben álló Végh János, Kecskemét város akkori főbírája. Valának pedig nékie Péter és Károly nevű fiaik és Francziska nevű leánya. Mint szomszéd és mint a fiúk iskolája, később hivatalnoktársa, Katonának mindennapos volt Véghéknél, a hol is szerelemre gyuladt szíve a kedves 16 éves Francziska iránt. Mindennapos lévén a háznál, sokszor beszélhetett ideáljával, ki azonban — mint később maga gyermekeinek elbeszélése — sohasem érzett különös vonalmat Katona iránt. Katona e körülményt a saját és a leány rangja közti különbségben kereste és sokszor szomorúan említé föl ideáljának az ő szegény sorsát és fájdalommal vont párhuzamot a gazdag és szegény ember sorsa között.

Udvarolt ez időben a leánynak egy Vöröss nevű huszárfőhadnagy is, ki egyesíté magában tán mindazon tulajdonokat, melyekkel egy fiatal lányka szívét meg lehet hódítani. Feltűnően szép férfi, kitűnő udvarló, városzerte ismert arszlán, a mellett nyájas és kellemes modorú, a cifra egyenruha alatt melegen érző szívvel bíró, gazdag nemesi családból származó férfi volt.

Ki csodálhatná tehát, ha a fiatal leány alig néhány hó múlva a főhadnagynak nyújtá kezét. „Lám ni, Francziska kisasszony, — mondá ekkor Katona szomorúan a leánynak, — mennyit tesz az az uniformis és mily siralmas, a ki szegény!” — Ezek Katona saját szavai.

A leány csak 5 hóig élt férjével, mert ezt azon időre szívzélihűdés érte. Udvarolt-e ezután Katona az özvegynek, nem tudhattam meg. De annyi bizonyos, hogy sokáig nem udvarolhatott neki, mert nemsokára elragadta őt a halál, hogy ne szenvedjen többé az, kinek annyi szenvedései mellé még az sem jutott osztályrészül, hogy egy szerető szívet magának vallhasson.

Katonának egy másik szerelmi viszonyáról mindeddig sokkal kevesebb és sokkal homályosabb adataim vannak, mintsemhogy azt részletesen ismertethetném e lapok nyájas olvasóival. Mihelyest azonban kéznél lesznek adataim, sietni fogok azokat megismertetni. Most csak annyit, hogy e második viszonyról ő nem tudta a leányt szeretni és a leány (Mészáros nevű) 40, mondá: negyven évig viselte Katona halála után a szüzi pártát, míg végre 60 éves korában ment férjhez egy 80 éves férfihez. Csanádi Sámuel.

IRODALOM.

Mehner Vilmos budapesti könyvkidőnl (paprövidelt-öttes 8. sz.) legújabbán megjelentek a következő füzetek: A „Népszerű orvosi tanácsadó, vagy házi lexikon az egészséges és beteg emberről” című mű 20—23. füzetek. A szerző (dr. Ziffer Károly budapesti gyakorló orvos) tehetségének, szorgalmának, ismereteinek újabb bizonyítékai képezik az előtűnk fekvő füzetek. Az egészben 260 ábrával s 16 táblázattal megjelenő mű jelen füzetet is gazdagabb tartalommal, semhogy azt egy futó ajánlásban felkarolni lehetne. Kimerítő cikkek szólnak a mozgásról, munkáról, nátháról, néhány hazai s külföldi fordóról, a nő-bántalmakról, az oldó-szerekről, oltásról, orbánczról,

Odaálltam ablakomhoz s elnéztem a zsi-bongó, különböző népséget, mely egy-egy a mással nem törődve futkározott előttem; elnéztem a fényes magos palotákat, a ragyogó kirakatokat s a bámész tömeget, mely körülállotta. Előttém fényes fogatok robogtak el sújtásokkal, aranyozott czimerekkel; a szemközti falakat ősles falragaszok boríták kéjre gyönyörre hiva — s szívem mégis összezorult, megmagyarázhatatlan érzet kezdte bántani — egyedül érzem magam.

Mily szívesen eserlém volna már fel a ragyogó palotákat a szerény, kis házakkal, mily szívesen esköltöm volna föl a könyűt az édes anya szeméről, mely még most is ott rezeg; mily szívesen szorítottam volna meg a szerető apa reszkető kezét: s a kis lugos... bánatnak tanyája most az is... a köny, mely a bánatos szemekből leperreg... engem sirat bizonyára az is... De nem, nem szabad, más most a cél, hallgass el szív, ne érzelj... Előre!

Napok múltak, évek teltek. Az ábrándos ifjúból józan férfi lett. Ne higgyétek, hogy nagy a köz, mely a kettőt elválasztja.

Virággal telt fát tenyész az ifjú szívében, midőn az életbe kilép, melynek minden egyes virágát külön ápolja. Külön gondolozza; édes reményeket köt mindegyikéhez, s várja, várja mint hozza majd meg gyümölcsét.

De hányadik virágból lesz gyümölcs? Szél sodor le egyet, fagy hervaszt el mást, harmadikat féreg rágja meg s a virág hull... hull... Nyílt sebet hagy mindenik maga után, s ha gyögyul is a seb... a gyógyuló seb tudjuk, kérgét hagy maga után s a virág hull... hull... mind több a seb, ölni nem öl egy se, de nagyobb a kéreg, terjed, vonul, míg az egész szívet kéreg, kemény kéreg vonja be, melyet áthatni nem lehet.

Az ábrándos ifjúból józan, nagyon józan férfi lesz. Az én virágaim is hulldogáltak; egyik ábránd oszlott a másik után, egyik légvár

őnfertőzésről, öröklési bántalmakról, a pálínkáról, pezsgőkről, poklosságról, ragályokról, rángöröcsokről, rekedtségről, ruházatról, sántításról, sápkorról, sárgaságról, a sörvekről stb. stb. A nagy diszszel kiállított füzetek darabonként 30 kr-ért kaphatók. — Ugyancsak Mehner Vilmosnak jelentek meg legújában az „Általános magyar-francia szakácskönyv” 14—16 füzetek. Igaza van a nagy eleganciával kiállított boríték-lapnak, hogy a mű „nőkülözetlen kalauz minden háztartásban.” Egészben véve elűt e mű a szokásos szakácskönyvektől, melyekben vagy elkészíthetetlen ételek halmaza iratik le, vagy melyek nincsenek tekintettel a kisebb s egyszerűbb háztartásokra s inkább a különböző izléseknek állanak szolgálatába. E műből minden magyar gazdasszony tanulhat; a francia, angol s magyar konyhák kellemes, okos, egyszerű és egész mű. Ki kell emelnünk a gyönyörű színes képeket, melyek a füzetekhez mellékelvők s melyek annyira hívek, hogy szinte felgerjesztik az étvágyat. Egy füzet ára 30 kr. Tessék vele próbát tenni.

UJDONSÁGOK.

— Jókay Mórnak küldöttségileg leendő meghívása az írók és művészek itt időzése és itteni fogadtatása alkalmára a rendezőbizottság részéről csakugyan elhatározott dolog volt. Kötelességünk ezt konstatálni a napi lapok tudósításaival szemben, melyek a meghívásról részletes jelentést adtak, s kijelenteni, miszerint az egész nem pusztá hírlapi kacsa, hanem biztos értesítés alapján közölt hír volt. A küldöttség már az elindulásra készen állt, midőn az utolsó pillanatban egy Jókay által az írók és művészek társaságához intézett távirat, melyben elmaradását gyengélkedő állapotával indokolja, a küldöttséget szándékának megváltoztatására bírta, s a balaton-füredi út helyett polgármester úr a város közönsége nevében levél által hívta meg a nagy költőt ez ünnepéyre. Hírlik, hogy ezt helyre-pótlandó, a küldöttség utólagosan fogja Jókayt felkeresni, s őt az ősszel tartandó Katona-emléktábla elhelyezési ünnepélyen leendő részvételre felkérni.

— A reform. főgymnasium igazgatósága arról értesít bennünket, hogy mult számunkban közölt hír tévedésen alapszik, mert a könyvtár a budapesti könyvkiállításon volt képviselve.

— Hosszú zöld plakátos távirati tudósítással értesíti Rothberger úr a közönséget, hogy Konstantinápolyba utazó társulatával városunkba érkezik és a Tomaskó testvérek jönevű vendéglőjében okarion-hangversenyeket ad. A társulat, mint halljuk, 12 nőtagból áll és kék tricót-uniformisban mutatja be művészetét.

— A külső sétányon levő Katona-szobrot az írók és művészek látogatása alkalmára teljesen restaurálták: a talapzatot és a kerítést fehérre festették, a szobor felső részét pedig olajjal kenték be.

— Választás. A helybeli polgári községi iskolaszék f. hó 16-án tartott gyűlésében városi tanítóknál Kressák Ida és Márk Ilka, puszta tanítóul pedig Tóth Gergely választottak el.

Dr. Perlsz kassai főrabbi, kiről már volt alkalmunk e helyen szólni, a mult héten adta tudomására a helybeli izr. hitközségnek, hogy meghívását elfogadja és jövő omlott a másik után, csakis egy, egyetlen egy maradt még épen, csak egy virág illatozott még, a rózsá, mit akkor kaptam; csak egyben biztam még, az ígértben, melyet mindig keblemen hordék: — Sohasem foglak elfeledni.

S hogyne biztam volna benne!... A mi után annyit vágytam: megutáltam a nagy várost. De most már ott tartott a kötelesség. A mint szeret éjthetém, egyszer-kétszer egy évben ott hagytam kormos falait, kőszénfüstös levegőjét s el! a hol ölelő karok, árnyas lugos vártak reám. Mindig, mindig... Az árnyas lugos mindig várt reám s a mint beléptem, el volt feledve minden vesztesség, minden fájdalom, mit a világ keze ütött reám. Hisz itt minden, minden azt sugotta, még a két szempár is, melybe oly kéjjel tekintettem föl, hogy soha, sohasem feled el!

Nem is feledett soha. S én ne biztam volna? Pedig midőn utolszor vendége voltam a lugosnak, sok, sok újat beszélte kis úrnője keserű könnyeiről, fájdalmas sohajairól. Városszerte beszéltek, hogy Kovács Lajos, a gazdag kereskedő megkérte Bozó Ilonát atyjától s bár Ilona nem akart, az öreg Bozó mégis oda ígerte.

Megremegtetett egy pillanatra, mert ismerem az öreg Bozó István makacs, hajthatatlan jellemét, de megnyugodtam, mert jól tudám, hogy Ilona ép e makacs, hajthatatlan jellemet öröklé atyjától, de meg nem tette volna-e szilárdá a szerelem is? Nem féltem. Pedig juttottak hozzám rosszabb hírek is. Bozó István birtoka túl van terhelve adósságokkal.

Bozó István esődöt fog mondani. Bozó István öngyilkossá akart lenni s csak leánya véletlen közbejött menté meg a haláltól. Hisz a kisvárosi pletyka olyan hamar megtud mindent. Rövid időközökben jöttek más hírek is. Bozó István kifizette adósságait.

hó 15-én el is foglalja lelkézi hivatalát. Mint halljuk, a hitközség elnökének vezérlete alatt külön bizottság megy el a rabbi urat új állomása helyére kísérni.

— Nérológ. Egy tevékenységben gazdag élet szűnt meg f. hó 17-én Bastoria József elhunytával, élt 74 évet. Béke hamvaira!

— (Hymen.) Vári Gusztáv úr augusztus 1-én tartja esküvőjét Szolnokon Klein Jenny kisasszonnyal. Boldogságot kívánunk.

— Ajánlás. Egy fiatal tanárjelölt közép- és polgáriszkolai tárgyak előadására ajánlkozik. Bővebb tudósítást a szerkesztőség ad.

— Öngyilkossági kísérlet. Varga István vámoló a gazd. gőzmalomban öngyilkossági szándékból magát 18-án megszurta. Sebe azonban nem veszélyes s életbenmaradása bizonyos.

— A rendőrkapitány hivatalos jelentése szerint június hóban a közbiztonság sem a városban, sem annak külterületén egyetlen esetben sem volt megtámadva, a vagyonbiztonság ellen azonban a városban 1; a külterületen pedig 9 merénylet jelentett be.

— A szegénymentházban a letelt június hóban élelmezettét átlagosan naponként 36 férfi, 36 nő; külső élelmezésben részesült 20 férfi, 29 nő. Ezek részére kiszolgáltattott az egész június hónap tartama alatt 2094 adag főtt étel, 2900 kgr. 80 dgr. kenyér, 135 kgr. 98²/₁₀ dgr. szalonna.

— A m. kir. pénzügyminiszter a Pest-Pilis Solt-Kiskunmegye és Kecskemét sz. kir. város területén működő kir. adófelügyelő mellé I-ső pénzügyi titkárrá Györfy Géza I-ső osztályú pénzügyi fogalmazót nevezte ki.

— Elfogott család. Ifj. Szentkirályi Tóth Mihály, 5. t., 110. sz. a lakos régebben úzi már azon nemes sportot, hogy egyes jóhiszeműektől pénzt csal ki s azzal tovább áll. Virág Ferencz 11. tizedbeli lakostól is azon ürügy alatt, hogy 2 zsák búzát, mely egy más háznál van letéve, végkézi 2 frtjával számítva, annak árát felvette, s a búza átvételére vevőt felszólítván, kocsijára ültette, s a honvéd-kaszárnya mellett egy ház előtt állt meg, állítván, hogy azon házban van a búza, midőn Virág leszállt, ő a lovak közé vágatott vissza, hol annak nejtől férje állítólagos utasításaképp még 10 frtot csikart ki. A rendőrségnek hosszas kutatás után sikerült a jó madarat kézhez keríteni s a járásbírósnak át szolgáltatni.

— A bűnügy derült-e ki vagy Eszter került-e meg Eszláron? Történt pedig e f. hó 11-én, hogy az úri cigányok saját vajdájuk vezetésé alatt a holdtöltekor maguk kárára rendezett s víztöltetől elázott nyári nemulass-féle kirándulás fináncziális ügyeinek lebonyolítása végett az Olvasókör kertjében összeműködve, a a jól végzett munka és egy kis poharazás közben úgy neki bodorodtak a mulatásnak, hogy miután a banda absentiát nyert tagjai és mecenásai is a rendelkezésre állott gyalogsürgönyök segítségével becsatláztattak s hűségesen megjelentek, nemkülönben Bandi bandája is megsejtve a tisztelt kollegák hollé-

Kovács István eljegyezte... nőül vette Bozó Ilonát...

Ez volt az utolsó hír. Elhervadt, lehullott az utolsó virág is. Összerogytam s ágyas betege voltam a hirnek sokáig, járó betege vagyok még most is. De azért még most is őrzöm a rózsát, a lapot, melyre ő írta: — Sohasem foglak elfeledni.

A hir forrása nem apadt ki.

És én hozzám eljutott mind. Nem került el egy is.

A fiatal asszony, Kovácsné hervadásnak indult. Családi élete boldogtalan. A pontos, rendszerető kereskedő hanyag, tékozló ember lett. Napokig nem látják üzletében, éjjeleit a kártyaasztal mellett tölti. Hitele meg van ingatva. A szép, nagy boltot ott a búzapiac-on elhanyagolják; kerülük a vevők s a zsidó-boltos újra felükerekedett.

Nem maradt el aztán a katasztrófa sem. Egy reggelen szenzációs hír verte föl a kis város lakóit.

Kovács Lajos eltűnt... Ki tudja hová? Nagy a világ, könnyen elvész benne egy ember. Odahagyta szép, fiatal nejtét, s kis három éves fiát.

Odahagyta őket a nyomorban. A szép, nagy üzletet elárverezték a hitelezők, el még a házi bútorokat is.

Csupasz-egyedül maradt a fiatal asszony, élő férjnek özvegye, kicsi kis fiával, élő apa árvájával.

Nincs már nagy, kondignációs ház, tágas kert, árnyas lugos. Kicsi szűk szobában vonult meg a fiatal asszony, melynek egyetlen homályos ablaka csak alig-alig ad annyi világot, hogy a kicsi tübe czernát lehessen fűzni. De kell! Kenyeret kér a kis Géza, s hogy nézze az anya gyermekét, az éhség ha tépi?

S foly az öltés, folyik, folyik, kora reggel, késő este... Vaj mi hull rá több, öltés-e vagy könyű?

Vörös fátyol vonja be a kék szemet, le-

tét, oda ténferedett s rákezdte a csendost: az e közben szépen fölzaporodott társaságban oly virágos kedv kerekedett, minőt ez adójárvány, váltóláz s orrvérfolyással küzdő világban csakis ott láthatni, hol az úri banda és vajdája felüti sátorát, mert ők nálunk az ilyenekben legtöbbsnyire fontos tényezők. Most is ők voltak kezdők is, tényezők is. Mire aztán dal s kocztintás egymást érte; dévajkódás egymást űzte, s mindezeket összefűzve zene s tréfa fűszerezte. Úr és cigány szövetkeztek, szőke s kormos versenyeztek jó zenében kedvtelésben. S így tartott ez fényes hajnal hasadtáig, s kiválóságos kiviradag, már tudniillik a meddig a mostani alkalmatlan rövid éjszakák engedik. — A jókedvet s tréfalakodást egy sajtóságos epizód is fokozta. Van t. i. az Olvasókör helyiségének egy régi, a kör megalakulását rég megelőző korból, mindenkiel kötekedni s vitatkozni szerető véta látogatója, kit estenként rendszerint ott lehet találni, s kinek, ha vitaközben már minden érvből kifogyott, szokása ellenfelét „óh János!” névvel gúnyolni. Ez, midőn a körnek városunkban nyári estélyezésre legalkalmasabb, mégis rendszerint ürességtől vagy csak egy-két unatkozótól kongó régi helyiségében ezen alkalommal a zajongó kedvben úszó nagy társaságot, s a szemekáprázató nagy mennyiségű üres és telt boros és ásványvizet üvegeket meglátta, megállt szeme szája, megszibadt a lába; úgy hogy eleinte, mely el-ámulatában a nagy sokaságban pajtásait sem látta. De utóbb, hogy magát mégis összehozta, napi cimborát végre felismerte, hozzájuk húzóda, székre kuporodva, de még álmléködve, azt a kérdést teszi: mi az ördög leli e sok jövevényt itt? Egyike a kérdetteknek, mivel szomszédját az eszlári ügyet épen akkor emlegette: rögtön azt feleli, hogy ez bizony azért van táitkám; mert épen most jött sürgöny, hogy az eszlári ügy teljesen kiderült. Mit a közelebb ülők közül is némelyek úgy értettek, hogy a leány megkerült. A kik jól hallották a feleletet, azok azt állíták s fejtegették az öreg előtt, hogy a jövevények mind antiszemita s a bűnügy szerencsés kiderítése fölötti örömlükben mulatnak. Emezek pd., akik az adott feleletet félreértették, azt erősítették, hogy itt a mulatók mind zsidópártolók; s mert a leány megkerült, azért lett kedvük derült, s hogy a zene megzendült, a pohár is megcsendült. Ezek azt is állíták, hogy Sch—r J. ötszáz forintot osztott szét jelentékenyebb kocscmárosok s vendéglősök közt, hogy legyen több helyen ingyendinomdánom. Az öreg most már még jobban elálmélkodott, mint megjelenésekor. Akkor még csak azt kérdezte magától, hogy vajjon jó helyen jár-e s nem tévesztette-e el a rendszeren látogatott helyiséget? Most pedig már azon tűnődött, hogy vajjon neki dűczenet-e ki valamelyik kereké oda fent a vágányból vagy a vele beszélőknek? A felületés híre a nagy társaságban is kétféleképp terjedvén el, az egy-másután időközönként tréfalakozók is hol szemita, hol antiszemita szemellenben tették az öreghez kérdéseiket, vagy szinlett csudálkozásait. Mignem a sok csudálkozás és kér-

soványodik, megaszik a kedves arcz, véresre szúrja a tú a kis kezét, de az öltés csak foly, foly tovább...

S nem sugalt az aszott rózsá semmit? nem elevenültek meg a fakó betűk a behajtott lapon?

Sokat beszélt, sokat tanácsolt, de nem hallgattam rá, pedig most is itt volt, még mindig keblemen hordtam: — Sohasem foglak elfeledni.

„Elhagyom minden, mi boldogságomban körülvettem. Hozzát fordulok, az egyetlenhez, kit megbántottam, kit halálosan bántottam meg.”

„Elfeledtet minden. Gondolj-e reám, kinek azt ígertem, hogy soha feledni nem foglak.”

„Itt senyvedek a betegágyon. Halott talán, ha ezt olvasod. Oh, oly könnyű lenne a halál, oly vára-várt szabadító!”

„S mégis élve szenvedem a pokol minden kínjait. Mi lesz az én kis gyermekemből... Oh, viseld, viseld gondját az én árva kis gyermekemnek!”

Milyen sokat, mily végtelen sokat beszélt a kis levél. Bánatról, keservről.

Milyen sokat beszélt az aszott rózsá, hogy megelevenültek a fakó betűk!

S szívem, ez a lázas szív, mintha az is azt dobogta volna:

— Nem feledett el soha!

Kicsiny kis szobában van fölállítva a ravatal.

Milyen szegénység, milyen nyomor!

Könyörtelen temetőszolgák tolják félre a a kis gyermeket, ki szívzakadva zokogja: „Anyám, ó kedves jó anyám! Egyedül, egészen egyedül.”

De akadt társa is. Körülnézett a kis szobában s a kopasz falak, a rozszant székek, a rogyanó ágy, mind azt látszottak mondani: Ne felejt el soha!

Te mond meg Kovács Géza: Feledtem-e én valaha? Szántó Kálmán.

dezősködés után utóbb belátván az öreg, hogy az egész eszlári historia csak ugratás, midőn már felindulva nagyon gyorsan kezdé szeméit forgatni, bizalmas szomszédja is csak félve merete tőle kérdezni: „no de most már hát ki is a — János?”

— Meghaltak f. hó 15-től 19-ig bezárólag. 15-én: Nagy István fia Pál 24 éves, görvélkór; Szarvas Mária törvénytelen leánya Etel 1 1/2 éves, bélhurut; Meleg Sándor leánya Judith 19 éves, gümökör; Bódi Mátyas leánya Rozália 1 1/2 éves, bélhurut; Szebetics István fia Sándor 18 éves, gümökör; Ugi Sándor fia Sándor 11 hónapos, fogzási görcs; Bóna Anna öz. Kuczik Istvánné 75 éves, aggkór. 16-án: Kürti József fia Gyula 14 hetes, görcs; Bastória József keményseprőiparos 74 éves, aggkór; Néhai Turkevi Nagy Sándor leánya Juliánna 16 éves, gümökör; Bábiczki József fia Pál 4 éves, bélhurut; Rab Erzsébet törvénytelen fia Kálmán 3 hónapos, görcs; Lakos Zsófia férjnélküli menyecske 25 éves, gümökör; Kis János fia Sándor 6 hónapos, fogzási görcs. 17-én: Sebella Mária törvénytelen leánya 9 1/2 éves, bélhurut; Balogh János leánya Magdolna 9 hónapos, bélhurut. 18-án: Turkevi Nagy András leánya Judit 3 napos, veleszületett gyengeség;

néhai Darázi Dániel leánya Irma 22 éves, gümökör; Reiter Zsigmond fia Ábrahám 16 napos, veleszületett gyengeség; Pataki Gergely halvaszületett leánya; Kapus Pál fia Péter 9 hónapos, fogzási görcs. 19-én: Dömötör Ferenc leánya Juliánna 3 hónapos, bélhurut; Orbán András fia András 2 éves, bélhurut; Farkas József nős földmives 48 éves, gyomorrák; Furkó István fia Gyula 17 hónapos, bélhurut; Kovács Jakab leánya Etelka 5 hónapos, bélhurut; Bali Hajagos Erzsébet öz. Tóth Gáborné 71 éves, vélegyengülés.

Nyilvános köszönet.

Szeretett férjemnek hosszas betegsége, valamint bekövetkezett gyászos halála alkalmával egyesek részvénytölvánitáσαι enyhítőleg hatottak mély fájdalomra. Fogadják mindannyian úgy magam, mint gyermekeim részéről soha meg nem szünő hálám kifejezését.

Kecskemét, 1882. július 18-án.

Maggetti Katalin öz. Bastoria Józsefné.

Table with 2 columns: Item name and price. Items include Tiszta búza métermázsánként, Készter, Rozs, Arpa, Zab, Tengeri, Köles, Krumpli.

Vasúti menetrend.

Table with 2 columns: Direction and time. Sections include Felfelé Budapestnek, Lefelé Szegednek.

Szerkesztői üzenetek.

Ifj. dr. H. J. úrnak. Köszönettel vettük, de — már későn. Az ígért cikket várva várjuk.

Dr. Pollák Ede úrnak. Sürgős közlendőink halasztották. Legközelebb sorát ejtjük. R. S. N.-Körösön. Hát miért nem küldted? S. S. úrnak. Majd ha más dolgunk nem lesz, megteesszük. „A csók” — nagyon gixeresen czuppan. K. J. A jó munkához nem kell könyörgés; a rossz mellé még az ima is fölösleges. Aztán várhat még; nonum prematur...

Felelős szerkesztő: FEKETE JÓZSEF.

Eladó ház.

Tassy Pál VII. tized 35. szám alatti háza szabadkézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal. 122 (2-1)

HIRDETÉSEK.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy foiyó hó 20-án saját nevünk alatt a reform. egyház bazárépületében (Szappanos József volt bethelyiségében)

posztó-, vászon és divat-árú üzletet

nyitottunk, a melyet ezen szakmába vágó árucikkkel dúsan berendeztünk. Több évi szakismeretünk bennünket azon kellemes helyzetbe juttatott, hogy t. bevö-inket jó minőségű árúk jutányos ár mellett kiszolgáltatásban részesíthetjük. Kérjük végül a n. é. közönséget, hogy teljes bizalommal hozzánk fordulni, s fiatal vállalatunkat pártolni sziveskedjék. Midőn a n. é. közönség szives támogatását s nagybecsű pártfogását óhajtuk, fogadja kiváló tiszteletünk. Kecskemét, 1882. július hó 20-án.

Witz Testvérek.

121 (3-1)

Pekárik János

ügynökségi és bizományi üzlete.

Kecskemét, I. Vásári-kis-útea. 110.

Elfogad mindennemű hirdetések, adás-vetelek és pénzkölcsönök közvetítését, tűzkar elleni és életbiztosításokat, továbbá arczkép-, gyümölcs-, virág-, cég-, bútor- és épületfestést.

Ugyanott kaphatók kitűnő érmelléki, magyarádi, badacsonyi, somlai, erdélyi muskatály, csombordi rizling fehér, — budai, szegszárdi, visontai, karloviczi, egri, villányi törös — és ruszati, ménesi, tokaji aszúborok hordókban és palackokban, — továbbá eredeti Mayer-féle konkolyozók és Baker-féle rosták, végre

új gabonás zsákok

és 3 ház eladó. Bővebb felvilágosítás bárkinek készséggel díjmentesen adatik! 128 (1-1)

Egy 3-4 gymnasiumi vagy reáliskolai osztályt végzett fiú

tanonczul felvétetik a GALLIA-féle

123 (2-1) könyvkereskedésben.

Hirdetmény.

7576. 1882. Az úrréti 29 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, újabb haszonbérbeadása 6 évre a 216/1882. sz. közgyűlési végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó július hó 29-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy holdanként bántépénzül 3 frt. lesz előre leteendő, és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak; — végre hogy az árverés kezdetét veendi a Biró Adám által birt 1-ső részletnél; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. július 11-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7573. 7574. 1882. A Máriaváros alatt elegyengetett 17 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján; — továbbá ugyancsak a Máriaváros alatt befűsített 2 drb. egy és két holdas földterület haszonbérlete pedig a folyó évi október hó 31-én lejárván, azoknak újabb haszonbérbe adása 3 évre a 213. és 214/1882. számú közgyűlési végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó július hó 28-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy bántépénzül a Máriaváros alatt elegyengetett földek mindenik részletére 20 frt., — a befűsített terület mind-egyik részletére pedig csak 5 frt. lesz előre leteendő, és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak; — végre hogy az árverés kezdetét veendi a Máriaváros alatt kiosztott földek Dobos Ferenc által birt 1-ső részletnél; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. júl. 12.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7830. 1882. Kecskemét sz. kir. város tulajdonához tartozó Anya-Tisza folyóban és a Holt-Tiszával egybekapcsolt kiserében gyakorolható halászat haszonbérlete a folyó évi december hó 31-ik napján lejárván, annak a jövő 1883-ik évi január 1-ső napjától számítva 3 évre haszonbérbeadása megrendeltetett s az árverés megtartására folyó évi augusztus hó 5-ik napjának reggeli 8 órája a gazdasági hivatalba kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók 50 frt bántépénzsel annak kijelentésével hivatnak fel, hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zártajánlatok is elfogadtnak és hogy a kitézött határidőig az árverési feltételek a gazdasági hivatalban megtekinthetők. Kelt Kecskeméten, 1882. július 21-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7581. 7582. 1882. A községi közösiszkolák költségei előállíthatása végett Ballószegben a községi határon 12 részlet; — továbbá ugyancsak Ballószegben a Virágh pap-féle tanya szomszédóságában kiosztott 9 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, újabb haszonbérbeadása 6 évre a 218. és 219/1882. számú közgyűlési végzésekkel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó július hó 31-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy bántépénzül előre minden részlet után 50 frt lesz leteendő, és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak; — végre hogy az árverés kezdetét veendi a Község szélben kiosztott földek Bene László által birt 1-ső részletnél; egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kelt Kecskeméten, 1882 július 12-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7694. 1882. A székői szőlők mellett a halasi-úton felül az úgynevezett bűdösszékig, a községi iskolák költségei előállíthatása végett kiosztott 16 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, újabb haszonbérbeadása 6 évre a 222/1882. sz. közgyűlési végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó évi augusztus hó 1-ső napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy bántépénzül holdanként 3 frt. lesz előre leteendő, és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak; — végre hogy az árverés kezdetét veendi a Farkas József által birt 1-ső részletnél; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. július 12-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7571. 1882. Az alsó nyomási 73 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, újabb haszonbérbeadása 6 évre a 211/1882. sz. közgyűlési végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó július hó 24. és 25-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére úgy tűzetett ki, hogy szükséges esetben az árverés d. u. 3 órákor folytatattani fog, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy holdanként bántépénzül 3 frt. lesz előre leteendő, és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak, végre hogy az első napon az árverés kezdetét veendi a Magonyi András által birt 1-ső részletnél; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. július 11-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7575. 7692. 1882. Az Eperkert alatti 8 részlet; — továbbá a gazdasági iskola részére átengedett 3 részlet föld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, azoknak újabb haszonbérbeadása — még pedig az Eperkert alatti 8 részletnek 3 évre, a gazdasági iskola részére átengedett 3 részletnek pedig egy évre, a 215. és 220/1882. sz. közgyűlési végzésekkel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó július hó 27-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy bántépénzül előre minden részlet után 20 frt. lesz leteendő és hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak; — végre hogy az árverés kezdetét veendi az Eperkert alatt kiosztott földek Berente Ferenc által birt 1-ső részletnél; — egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a hivatalos órákban a gazdasági hivatalban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. júl. 11-én.

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

7693. 1882. Az Eperkerten alol a vasútjárásnál levő 5 hold 1264 négyszögöl szántóföld haszonbérlete a folyó évi Szent-Mihály napján lejárván, újabb haszonbérbeadása 3 évre a 221/1882. sz. közgyűlési végzéssel megrendeltetett, s az árverés megtartására folyó évi augusztus hó 2-ik napjának reggeli 8 órája a helyszínére kitézetett, mely határidőre bérleni kívánók annak kijelentésével hivatnak fel, hogy bántépénzül előre 10 frt lesz leteendő; és hogy kellő bántépénzsel ellátott zártajánlatok is elfogadtnak; egyéb a bérletre vonatkozó feltételek a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban minden nap megtekinthetők. Kecskemét, 1882. július 21.

A gazdasági osztály.

Szamos bizonyítvány a legelső orvosi tekintélyektől. Érdemermek különböző kiállításokról.

Harmincz éven át jónak bizonyult.

Anatherin-szajviz

Dr. POPP J. G. -től cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2.

Gyökeres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinte a szájrég és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető viz a idült torokbajoknál. Egy nagy palack 4 frt. 40 kr, egy közép u frt. és egy kicsi 50 krral.

Növényi fogpora, rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, anélkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr. Anatherin-fogpastája üveg szelencékben u frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer. Illatos fogpastája a szájrég és a fogak ápolása s fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr.

Fogoloma, igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogak önölmozására. Ára dobozonként 2 frt u0 kr.

Popp gyógy-növényiszappana, a legkitűnőbb piperezser sömörög, kiütés, májfolt és szepelő ellen, a tiszta arczbőr előmozdítás és megtartására, különféle bőrtkák ellen, egy db. ára 30 kr.

Utánzásoktól, melyet néhány gyáros használ, óvunk, miután a mieinkéhez hasonló cizgélvényeket használnak és termelvényeik a mieinkéhez igen hasonlítanak. Bevásárlásnál kérjük szigorúan a czégre nézni.

Raktárak: Kecskeméten Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön Tarkay K. és Medveczky S., Szolnokon Boár G. és Horvácsky I., Félégyházaán öz. Hofer A., Szentesen Dosa B. és Várady L., Majsn Tarjai P., Czegléden Persay A., Kis-Körösön Gubás K., Szabadszállásán Martinovics P., Csongrádon öz. Meister E., Mező-Túron öz. Somogyi G. gyógyszerárakban. 36 (20-11)

A BERGER-féle orvosi

KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva a legtöbb európai államokban fényes sikerrel használtatik

mindennemű bőrkütegek,

különösen a rüh, az idült és pikkely-sömör ellen, a kosz, a sömör-repedvény, a fej- és szakál-korpa ellen. A BERGER-féle kátrány-szappan 40%-től fakátrányt tartalmaz és észrevehetőleg különbözik a többi kátrány-szappanoktól, melyek a kereskedelemben előfordulnak. — Tévedések kikerülése végett a gyógyszerárban kizárólag

BERGER-féle kátrány-szappan

kérendő és az ismert védjegyre ügyelendő. — A gyengébb kátrány-szappan az arozbőr tisztátlansága, nenkülöben a gyermekek bőr- és fejkütegei ellen, úgy szintén mint teljelműhatatlan cosmeticus mosó- és fúrdószappan a

Berger-féle Glycerin kátrány-szappan

szolgál napi használatban. — Ezen szappan 35%-től Glycerint tartalmaz és parfümözött.

Ára darabonként használati utasítással 35 kr. Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: G. HELL gyógyszerész Troppauban.

Magyarország majd minden gyógyszerárban kapható. Főraktár Kecskeméten: MOLNÁR JÁNOS gyógyszerész úrnál. 51 (24-9)

Hirdetmény.

7772. 1882. A folyó évi június hó 28-ik napján tartott közgyűlésnek 224. számú határozatával a városi közönség tulajdonához tartozó szentkirályi koresma a hozzá tartozó 27 hold 1185 négyszögöl szántó földdel — folyó évi november hó 1-ső napjától számítva 6 évre — haszonbérbe adati elhatározatván, árverési határidőül folyó évi augusztus hó 3-ik napjának reggeli 8 órája a városháza udvarára kitézetett, melyre vállalkozni akarók 50 frt. bántépénzsel megjelenésre annak kijelentésével hivatnak fel, hogy az árverés megkezdése előtt kellő bántépénzsel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak, és hogy az árverési feltételek a kitézött határidőig a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban bármikor megduhatók. Kecskemét, 1882. júl. 21.

A gazdasági osztály.